

Ellentétek a speciális mentőknél

Mancs és gáncs

A tavalyi törökországi földmozgásoknak még ma is érezhetőek az „utórengei”. Egyesek úgy vélik, akkor romlott el minden a Miskolci Speciális Mentőknél, azóta a hirtelen jött ismertség miatt a csapat felhígult, s már nem az számít egy-egy bevetésnél, hogy ki mihez ért, hanem hogy ki kinek a haverja. Egyre többen vannak olyanok, akik nem azért szegődtek el hozzájuk, hogy önzetlenül segítsenek, hanem hogy olcsón bejárják a nagyvilágot.

A földrengés utáni kutatómunkálatokból a Miskolci Speciális Mentők is jócskán kivették a részüket, szinte meg sem lehet számlálni, hányan köszönhetik az életüket nekik. Az elismerés sem maradt el, az egység egyik meghatározó egyénisége, *Lehóczky László* végre úgy érezheti, nem dolgozott hiába, az eddigi önfeláldozása meghozza gyümölcsét. *Mancs*, a hullakereső német juhász a négy pánccsós kutya, Kántor és Rex felügyelő mellé sorakozott a halhatatlan ebek panoptikumában, megyei napilapok, országosan ismert kávék kabalaállata lett, s így a népszerűség sem maradt el. *Fábry-show* ide, rossz poénok oda, most mégis úgy látszik, gyűlekeznek a felhők *Mancs*, *Lehóczky László*, és a mentőcsoporthoz tartozók között jelentős szerepet játszó egykori megyei polgári védelmi parancsnok, *Csibi Károly* feje felett. A *Lehóczky* és *Mancs* menetelését ferde szemmel nézők úgy érzik, végre fogást találtak a speciális mentőn. Ők azok, akik az egység „lelkes dilettánsokkal” való felhigulásáért *Lehóczkyt* teszik felelőssé, úgy vélik nem vált előnyére az ismertség, s mivel a csoport eredményeit saját magának – és *Mancs*nak – tudja be, kénye-kedve szerint rendelkezik a felszerelés és az emberi erő felett. Akivel jobban van az utazik a bevetésekre akkor is, ha létezik nála jobb szakember is a csapatban, aki azonban nem mindig úgy táncol, ahogy *Lehó* füttyöl, annak anyni, mint *Soós*nak. *Csibi Károly* személye is csípi az ellenlábások szemét, akik úgy vélik, az exparancsnok muzsikál alá *Lehóczky László* és *Mancs* párostancának.

Az elmúlt héten a speciális mentők ismét Törökországban jártak. Most nem mentési, keresési feladatokat láttak el, hanem részt vettek azokat rendezvény-sorozatban, amelyik során a tavalyi rengés áldozatairól emlékeztek meg.

A helyi önkormányzat képviselői meghívására hatan utaztunk Törökországba – nyilatkozta lapunknak *Lehóczky László*. – Elsősorban protokolláris jellegű út volt, helyi megemlékezéseken vettünk részt. Ellátogattunk azokba a temetőbe, ahol a mentés során meghalt tűzoltók feküdtek, emlékműavatásra tunk hivatalosak, és levettették azt a filmet, amit tavaly a földrengés után forgattak. Meglátogattuk azt a kislányt, akit megmentettünk; végre biztonságos kőházban laknak, nem pedig lakókocsiban. Természetesen most volt egy kevés időnk arra is, hogy azokat a helyi nevezetességeket is megnézzük, amelyekre akkor nem volt lehetőségünk, megmutatták az újjáépülő várost, de azokat a romokat is, amelyekhez kegyeleti okokból nem nyúltak hozzá.

– Itthon hallani lehetett olyan han-

gokat, hogy azzal, hogy önök kiutaztak, gyakorlatilag lehetetlenné tették az itthon maradt munkáját, s egy speciális riasztás esetén nem tudtak volna segítséget nyújtani, mert az összes búvár- és alpinfelszerelést magukkal vitték, sőt azért mentek autóval, mert repülőn nem lett volna lehetőségük ezek elszállítására.

– Mindössze két búvárkészüléket vittünk magunkkal, itthon is maradt eszköz, de távollétünkben nem történt olyan esemény, ami a mi beavatkozásunkat igényelte volna. Ha felkérés jön, akkor az vagy faxon, vagy az én telefononon érkezik, de én vittem magammal a készülékemet, s nem kerestem senki, és fax sem érkezett. Működő láncot hagytunk itthon, távollétünkben is lett volna, aki a speciális feladatokat ellátja. Törökországba tényleg kocsival mentünk, de csak azért, mert nem volt pénzünk repülőjegyre.

Ennek némileg ellentmond egy, a múlt hét végén *Csibi Károly*val történt beszélgetésünk. Akkor azért kerestük meg az exparancsnokot, mert híre jött, hogy *Edelény* környékén egy tóban elűnt vízi hullát keresnek. Érdeklődtünk *Csibi* úrtól, mikor indulnak a speciális mentők, de kitérően azt mondta, hívsunkig nem érkezett felkérés fax, majd elismerte, hogy legkorábban hétfőn tudnak rámozdulni az ügyre...

A vízi hullák természetűe olyan, hogy vagy előkerülnek napokon belül maguktól vagy nem, de egyik esetben sem néz be a ló az ablakon. Úgy fest, *Csibi Károly* is osztja ezt az álláspontot, mert nem jött különösebb izgalomba az edelényi esettől, no meg attól, hogy a huszonkét fős csapat itthon maradt tagjai felszerelés nélkül aligha bevethetőek. A *Lehóczky László*val elégedetlenség azt állítják, ez a törökországi kirándulás jól példázta, hogy „elszállt magától” a főmentős.

– Inkább az eredményeinkről kellene beszélünk, mert ezekre büszke lehet az egész város, és nem állandóan gáncsokodni! – mondta kicsit sértődötten, mikor azt firtattuk, ki akarhat neki keresztbe tenni. – Tudom, hogy vannak irigyeim, de nekik csak azt tudom javasolni, hogy vegyék át a helyem, csinálják ők! Egyesek csak azt látják, hogy utazunk, de ez is nagyon fárasztó. Nem beszélni kell, hanem tenni, jöjjenek, és dolgozzanak legalább olyan eredményesen, mint én és *Mancs*. Törökországba személyesen engem és *Mancs*ot hívták meg, és nagyon örültek, megtiszteltetésnek vették, hogy elfogadtuk a meghívást.

sz

**ELVESZETT
EGY CSIVAVA KISKUTYA!**
Magas jutalom ellenében
értesítsen a
46/393-629 telefonszámon
vagy
Sajólad, Dózsa 125. sz.
címen!

Bepalizott ápolónő
Kitették az utcára

A felettből magas fizetés ígéretében bízva a diósgyőri *Bodnár Jánosné* nemrégiben Olaszország egyik fürdőhelyére utazott, hogy ott két-három hónapon át egy beteg férfi ápolója legyen. Küldetését azonban nem teljesíthette, mert a család idő előtt, néhány lírával a zsebében kirakta őt az utcára.

A hiszékeny hölgyet egy szintén miskolci lakosú nő kérte fel a munkára, tudván, hogy hősünk korábban már többször ápolta betegeket. Az ajánlat nagyon kecses volt, havi százezer forintban egyeztek meg, de a körülmények nem tisztázták előre, mondván, a beteg még kórházban van, nem tudni mire lesz szüksége. S ha *Bodnárné* tudta volna, mi vár rá, feltehetőleg el sem utazik. Odakinn ugyanis egy negyven év körüli, néma kócsiba kényszerült, agresszív, és felettből problémás beteg várta, s a feladat sem volt túlzottan izgalmas, mert reggeltől estig a beteg mellett kellett ülni, fogni a kezét naphosszat, s hallgatni a nyöszörgést, mindemellett pedig a család sem volt teljesen épeszűnek mondható – véli a hölgy. Így aztán az ápolónőnek szegődött asszony hamar megunt alkalmi hivatását és választását el állította a család-

dot; vagy változtatnak a körülményeken vagy kiadják jussát és hazautazik. Az érintettek az utóbbi lehetőséggel éltek, három hét után kitették *Bodnárné* szűrét azonnali hatállyal, s egy-két gombóc fagyira való pénzzel újtáira bocsátották. Az elkeseredett nő ezután naphosszat rótt a tengerparti köröket, végigjárta a környéket, majd várt a buszra, mely őt az ígéretek szerint hazahozza. De arra aztán várhatott, mert semmiféle busz nem jött, ami őt hön szeretett hazájába repítette volna. Mivel a rendőrök azon a környéken sem intelligensebbek, folyton piszkálták, hősünk csupán egy papírcetlire felrótt néhány szavas olasz szöveggel tudott kommunikálni, mivel ő csak németül beszél. Végül egy bonni magyar diplomata lányával hozta őt össze a sors, valamint egy olasz férfi segítette ki őket anyagiilag, így július végén hazakeveredett, s immáron itthonról emlegetheti az olaszok szülőanyját. Bár elismeri, ő is hibás volt, hiszen túl hamar ugrott bele a dologba, ezt az eljárás módját mégis felháborítóan tartja.

Mellesleg a család ismét ápolót keres az úriember mellé egy helyi hirdetési újságban, szóval, ha valaki az olasz tengerpartra vágyik, semmiféleképpen ne ezt a módját válassza az utazásnak.

K. K.

Címmustra

és ami mögöttük lehet...
CÍMEK

NÉPSZABADSÁG

„A bűnügyek több mint felében ismeretlen a tettes”

– Legalábbis nekünk közembereknek

„A tengerentúlon is meghúzzák a nadrágszíjat”

– Ők is a mi derekunkon?

„A 2005-ös bővítés sem katasztrófa”

– Hanem mézesmadzag...

„Növekszik a reálkereset”

– Emelték a polgármesteri fizetésüket.

DÉLI HÍRLAP

„Végrehajtották még a szexshopban is”

– Lefoglalják a guminőt, elkobozzák az intimszelét és elárverezik a vibrátort.

„Továbbra is a varrónő a sláger”

– Az öcsémnél speciel Britney Spears

BLIKK

„Orbán: csak együtt álmodhatunk nagyot”

– A mondat helyesen: csak álmodhatunk, nekünk meg egy nagyot a...

„Barátjával vágatta le a kezét”

– Nem baltával?

„Többen Torgyán Józsefben látják Csizsár Jenő utódját a Heti hetesben”

– A többi hat szereplőre nincs is szükség

ÉSZAK-MAGYARORSZÁG

„Nem az számít ki, hanem, hogy kit festett”

– Akkor én mától Széchenyi ötezeteket fogok festeni.

„Egyre szervezettebb a kereskedelem”

– Főleg a fekete.

„Arra emlékszik: nem ő szűrt”

– Persze, hogy nem, hanem a kés.

„Csak semmi szex...”

– De szeretkezni azért még lehet.

H. I.